

KÖZHIR

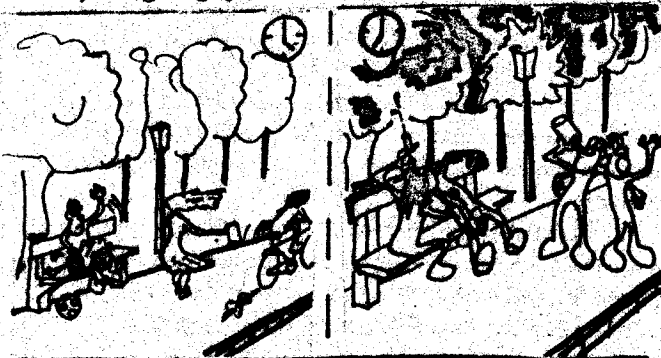

1966.12.03. KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA 23. évf. 10. szám.

„INTERRAILER”-ként Európában

Sokat zötykölöttem. Az előző rész végén éppen Jylland lankás dűnéin robogott a vonat, mindig csak északra, Dániában.

Talán meglepően hat, de mikor Arhusban a háti-zsákomtól egy időre megszabadultam (szerencsére nem megszabadítottak tőle), nem éreztem semmi meghökkenést az utcákon járva, pedig közép-európai szemmel igen csak szokatlan volt a kép, éppen olyan, amilyet az ember északon vár. Téglagótika, Hanza időkből származó házak, kis üzletek, szőlő, értelmes, cseppet sem hivalkodó jómód. Az utca meglehetősen csendes, csak a biciklisek suhannak el gyakran az emberek mellett. Amolyan szombat délutáni, idilli a kép négy óra tájt, sétáló kismamák, fecsegő nénikék a parkokban. Mire hét óra lesz, az utca gyökeresen megváltozik, összeverődő csoportok, hangos gajdolás, ital, kábitószert vesz

át a terepet. A békés polgár ekkor már otthonában pihen, de a kép csak az estét látva teljes. Később beszélgetések során tudom meg, a városban a munkanélküliség igen nagy, a fiatalok többségének nincs reménye arra, hogy helyben munkát találjon Dánia második legnépesebb városában.

Ezek a beszélgetések különben érdekesek. Úgy is kezdődnek, de tanulságuk is hosszú időre érvényes. Az emberek hátizsákokról meg hajszínekről, (valószínűleg tekintetéből) is

látják, hogy külföldi vagy. Azt, hogy magyar, kezdetben nem is gondolják. Hogyhogy, onnan is ki lehet jönni, csak úgy egyénileg? - hangzik a kérdés. A vasfüggöny bármennyire rozsdás is már, az emberek képzeletében még mindig él és igen sűrűn helyezkednek el a drótfonatok benne. S ami feltűnő, sematizál is. Ha Magyarországon azt mondom Svédország, a magyar ember válasza: acél, VOLVO, fényőrdő, Stockholm (jó esetben Bergman is, de Björn Borg is lehet). Ha azt mondom Norvégia, a válasz: fjord, tengeri olajfúrótornyok, sarkutatás. Keveset tudunk, de differenciáltan, minden országról valami jellemzőt. Ha Münchenből távolabbról nézzük Közép-Kelet Európát, a nem létező átlagember nagyon sokszor csak egyet lát: Ott kommunizmus van. Azt, hogy létezik "Arany Prága", Balaton, moldvai kolostorok, talán tudja. Mégis nagyon kevesen vannak, akik képesek túltenni magukat azon, hogy "ott" az Elbától, Lejtától keletre milyen a társadalmi berendezkedés, s nyugatról nézve mennyiben "szabad" az ember. És a szabadság különösen északon nagy kincs az emberek számára. A szemléletmód szerint, ha szabad vagy akkor jogod van szabad lenni. Mint a szombat esti utcára szorultaknak.

Mindaz már az első hosszabb beszélgetésből kiderült, melyet egy idősebb (60 év körüli) úr kezdeményezett az állomáson, s aki 30 perces csevegés után meghívott a lakására egy kicsit elkávéztatni (ez különben szertartás, sokat és iszonyú gyenge kávét isznak). A lakás, bármennyire is meglepő, olyan bútorokkal volt berendezve, melyeket mi itthon skandinávnak neveznénk. Szép és izléeses. A bácsi elvált, a három szobás lakásban egyedül él, illetve van egy szoba, melyet kiad. Erre klienst mindig talál, hisz a dán család a gyerekek számára csak 18 éves korig támasz. Ekkor a fia-

talnak a társadalmi normák értelmében önállóvá kell válnia, elköltöznie a szülői háztól, és saját magának alakítania az életét, fedeznie esetleges további tanulmányait. Ezen fiataloknak az önálló (saját takarékszövetkezeti (banki) évtizedek törlesztésével megvalósítható) lakás csak a távoli jövő, így átmeneti megoldásként marad az albérlet jellegű lakás, szoba bérlés. Vagy sokaknak Christienshavn (melyről bővebben majd a következő részben Koppenhága kapcsán...)

Végül is nem bántam meg az arhusi megállást. Nem láttam ugyan az un. Grauballeman-t, a 2000 évvel ezelőtti, pogány emberáldozatként megölt, és a mocsarakban konzerválódott tetemet, (vigyázz, a múzeumok 16-17 óra körül zárnak) de megismerkedtem egy picit túristák által nem előzőnlött dán nagyváros szombatjával (bár a "bácsitól" némi rossz érzéssel váltam el, miután felajánlotta, hogy nyugodtan nála elhatok, de sajnos egy szimplaszőlés rekemiéja van, melyen számára is kellene hely...) és láthattam a "Régi várost", amely gyakorlatilag egy olyan 60 házas skanzen, melynek házait messzi környékről ide szállítva és újraképezve egy komplett XVI-XVII századbeli dán városkát felépítettek, kovácsműhelyestől, malmostól, kereskedőháztól. De már ment is a vonat tovább, mindig csak északra...

Rövid időre megálltam Alborgban és már elszakadtam az európai kontinentstől. A Dánia negyedik városától északra eső terület már sziget, melyen jó órák gyalogséta árán megtekinthettem egy vikingkori temetőt. Kívülről. Bemenni a látványért nem volt túl nagy kedvem, főleg az előző napi borsos jegy (Régi város) után, de azért muszáj volt legalább meglátatni a köveket. Legalábbis az útikönyv szerint. Szerintem nem. Viszont láttam így ismét egy fehér oszloperdőt rajta a mindig fújó szél lengette fehér keresztet piros lobogóval. Mint, a baedekkerből kiderült, a zászló valóban ősi jelzőeszköz funkcióját gyakorolja, már régen is így jelezték a távolból közeledőnek, a ház gazdája otthon van-e, s ha igen, szívesen látott-e most a ház tájékán a vendég. A hamiskás mosoly, mellyel e mondatot beszélgetőtársaim mondták, sok mindent sejtetett... De maradjunk inkább a tényeknél. Feltétlenül érdemes viszont elzarándokolni a Jyllandi Szépművészeti Múzeumba. Az 1972-ben elkészült épület és környezete a modern építést egyik elismerten legfigyelemreméltóbb alkotása, és a múzeum belseje is igen érdekes

anyaggal örvendeztetni meg a látogatóját. Negyürrömmel fedeztem fel Vásárhelyi Győző (Vasarely) munkáit is a modern képzőművészet ezen egyik legimpozánsabb tárházában (ahova ingyenes a belépés nemzetközi diákigazolvánnyal/amelynek ára 2 múzeumlátogatás kapcsán már megtérül!). Ha valamit ki kellene emelni a gazdag anyagból, akkor tán egy bombázógép lenne az. A repülő rudcsokat hullajt bombágyanánt. A kép címe: "Háború? Még így se."

S már indult is a vonat, az "INTERRAILER" "szállása, mosdója, utazóeszköze". Mindig csak északra. (S a következő számban sokkal többet haladva is.)

Gáldi György

CIFRA

A "Dicséretben részesültek" kategória a TDK dolgozatok értékelésénél egyfajta vigaszdíjnak számít, és a mellé kapott 250 Ft-nyi könyvutalvány biztatás a jövőre nézve: lesz még jobb is! Az effajta jelbeszédet érti a diák is, de azzal már nehezebben boldogul, ha az utalványok egy része rég lejárt...

A pechesebbek cifrát káromkodtak, mikor a könyvesbolt pénztárosnője gyengéden félretolta az 50 Ft-os utalványt, hogy ezzel talán próbálkozzanak a szomszédos antikváriumban, mert majd egy éve érvénytelen...

Az élesebb szeműek mosolyogva vették tudomásul a magyar infláció legújabb rekordját: ami néhány perce még 250-et ért, az Ime, máris csak 200-at...

A lélekbuvárok a következő megállapításra jutottak: Valószínűleg a zsűri arra akarta felhívni figyelmüket, hogy az idejeműlt témákkal foglalkozó tédékázó legfeljebb idejeműlt könyvutalvánnyal jutalmazható...

És végül a töprengő azóta is azon töpreng, hogy legalább a látszat kedvéért, érdemes volna a jövőben egy kicsit jobban odafigyelni!

-KI-

A műegyetemi zenekar dec. 8-án 1930-kor a "K" épület diazterében fennállásának 90. évfordulója alkalmából hangverényt ad. Jegyek 20 Ft-os egységre a helyszínen és a K.I.45-ben kaphatók. Program: Mozart: Színigazgató /nyitány//; Mozart: D-dúr szimfónia; Beethoven: VI. szimfónia; Vezényel: Tihanyi László

PRODALOM

SAROK

- Ki az ott?
- Egy király.
- Hóhó, itt egy alattvaló!
- Hogyan ismerhet meg, ha még soha életében nem látott?
- Gyere közelebb, hogy jobban szemügyre vehesselek!
- Uuhh... Áááá...
- Az etikett tiltja, hogy a király jelenlétében ásitásnak! Megtiltom!
- Nem bírom megállni ásitás nélkül. Nagy utat tettem meg, és nem is aludtam.
- Akkor megparancsolom, hogy ásitás. Hosszú esztendőök óta senkit sem láttam ásitani. Tessék, ásitás még egyet! Parancsolom!
- Csakhogy ettől lámpalázás lettem. Nem megy.
- Hát akkor megparancsolom, hogy hol ásitás, hol meg nem. Már ne haragudj, semmiféle engedelmességet nem tűrök. Én ugyanis egy abszolút uralkodó vagyok. Ha egy generálisnak megparancsolnám, hogy változzék tengeri madárrá, és a generális nem engedelmeskednék, ebben nem ő lenne a hibás. Tehát inkább nem parancsolom meg neki és akkor én is abszolút uralkodó maradhatok.
- Leülhetek?
- Parancsolom, hogy ülj le.
- Főlség! Engedelmet kérek, de kérdeznék főlségedtől valamit.
- Parancsolom, hogy kérdezz tőlem valamit!
- Főlséged min uralkodik?
- Mindenben!
- Mindenben?
- Ezen a sok bolygón, ezen mind. Nemcsak abszolút uralkodó vagyok, de egyetlen is.
- És a csillagok engedelmeskednek főlségednek?
- Természetesen. Azon nyomban. Semmi fegyelmeztlenséget nem tűrök!
- Úgy szeretnék naplementét látni! Parancsolj meg a napnak, hogy nyugodjék le!
- Ha egy generálisnak azt parancsolnám, hogy szálljon virárról-virágra, mint egy lepke, vagy írjon egy tragédiát, vagy változzék tengeri madárrá és a generális nem hajtaná végre a parancsot, ki lenne a hibás emiatt? Ő ? Vagy én?
- Főlséged.

- Látod! Mindenkitől azt kell követelni, amit megtehet. A tekintélynek első alapja az értelem. Ha népednek azt parancsolod, vesse a tengerbe magát? Füllásad, forradalmat csinál.

- Akkor mi lesz a naplementémmel?

- Meg fogod kapni a naplementédet! Követelem! De: megvárom, hogy kedvezők legyenek hozzá a körülmények.

- És mikor lesz az?

- Hmm... Meg kell nézzen a naptárban. Mikor is lesz, mikor is lesz...? Áhháá! Ma este hét óra negyven perc körül. Majd meglátod, milyen híven engedelmeskednek nekem!

A kis herceg ásitózni kezdett. Sajnálta, hogy oda a napnyugtája és ráadásul kicsit unatkozott is már.

- Nincs itt semmi dolgom többé. Továbbmegyek.

- Ne menj! Megteszlek miniszternek.

- Milyen miniszternek?

- Hát, ... Igazságügyinek.

- De ha nincs skinek igazságot szolgáltatásak?

- Sose lehet tudni! Még nem jártam be a királyságomat. Öreg vagyok, hintóre nincs helyem, a gyaloglás meg fáraszt.

- Á, már láttam a bolygó másik felét is. Ott sincs senki.

- Ó! Akkor hát ítélkezzél magadon! Ez a legnehezebb. Nehezebb mint másokon.

- Itélkezni mindenütt ítélkezhetek magamon!

- Hát, ... Azt hiszem, van itt a bolygón valahol egy ván patkány. Éjszaka hallom a motorgépjáróját. Itélkezzél öröklőtte! Időről-időre halálra ítéled, aztán minden egyes alkalommal megkegyelmezél neki, takarékoságból. Mivel csak egy van belőle.

- Nem szeretem a halálos ítéleteket. S minden bizonnyal elmegek. Megparancsolhatná főlséged, hogy egy percen belül kaljék útra! A körülmények, úgy látom, kedvezők.

- Kinevezlek nagykövetemnek. Hé! Kérlek szépen! Te leszel a nagykövetem!

Hát bizony furcsák a felnőttek - gondolta útközben a kis herceg.

Fájdalommal tudetjük az antialkoholista ö-tödévessel, hogy a tervezett "ötödéves Szilveszter" a nagyobbbrészt alkoholista végzősök miatt, akik koccintani szeretnének a Himnusz után /pezzgövel/ az Újév tiszteletére, elmarad. A Minisztertanács 45/1986 /X. 30./ számú rendelete ugyanis a Kollégiumban ezt nem teszi lehetővé számunkra.

- és -

ÍZELÍTŐ

egy rendeletből, amit a diákok hagytak jóvá...

November 25-én hallgatói fórumon szavazhattott mindenki az új, állami támogatásokról szóló kari rendelkezés egyes részeire vagy azok ellen. Mindenki szavazhatott, de nem volt mindenki ott a fórumon, ezért a távolmaradóknak a rendelkezés elfogadott anyagába szeretnénk bepillantást nyújtani. Rendelkezés, mely az ide vonatkozó miniszteri rendelet kiegészítése, elég hosszú, ezért csak a legfontosabb pontjait emelem ki, bízva abban, hogy hamarosan a teljes ide vonatkozó anyagot megkapja mindenki. Addig is tehát: A legszembetűnőbb változás az ösztöndíj határok módosítása. A szavazók közel 80%-a több javaslat közül az alábbi mellett döntött:

Fontos változás a helyből iv-sek ösztöndíjában: ezentúl az első két félév tanulmányi átlaga alapján 3.25-ös eredményt elért hallgatók kaphatnak minimális mértékű ösztöndíjat. A felsőbb évfolyamokon továbbra is 3.50 a helyből iv-sek minimális átlageredménye, amire már kaphatnak ösztöndíjat. Amennyiben velekipek 3.49-nél jobb az átlageredménye, és helyből iv-je volt, kaphat a minimális mértéket (első határt) max. 30 %-kal meghaladó ösztöndíjat is, de csak a tanuló kör saját keretéből. Az első évfolyam I.félévében értelemszerűen nem áll fent ez a lehetőség, mivel a tankör nem rendelkezik saját kerettel.

A tartalékkeret céljaira max. 20000Ft/hó képezhető (ez 5000Ft-tal több, mint eddig). A keret tényleges összegét a KDJB elnöke (hallgató!) állapítja meg. E keret terhére fizetik pl. a kiemelt ösztöndíjak kiegészítését és a dékáni jutalmakat is. A tartalékkeretet a kari keretből kell levonni!

Mivel az ösztöndíjhatárok a II-III. ill. IV-V. évfolyamokon különbözőek, a tanulókori keretek számításában is változás lesz.

A helyből iv-sek részére is meg kell szavazni a minimális ösztöndíjat is. Ha nincs 2/3-os többség, a minimumot sem kapja meg az illető, és az a pénz a tartalékkeretet növeli. Nem élhet fellebbezési jogával az a hallgató, aki nincs ott a szavazáson, vagy nem képviselteti magát!

A kiemelt ösztöndíj összege a mindenkori Nép-köztársasági Ösztöndíj összegének max. 75%-ka lehet. Ez évben 1800Ft a kiemelt ösztöndíj. A

4.50-5.00 átlag kategória maximuma 1600 Ft, de a kiemelt ösztöndíjra javasolt hallgatóknak a tankör részéről "csak" 1400 Ft-ot kell megszavazniuk. Ennek elmulasztása esetén nem kaphat az illető kiemelt ösztöndíjat!

Változott a rendkívüli segély kérellep formátuma. Sokszorosítás után a Dékáni Hivatalban lehet hozzájutni. Figyelem! Rendkívüli segély valóban rendkívüli esetekben adható (gyermekszületés, házasság, halálozás). Ezért kérek mindenkit, hogy csak ilyen esetekben adjon be kérelmet!

A pénzbeli szoc. tám. legkisebb összegét a karon 200 Ft/hó-ban állapítottuk meg! Félreértés ne essék, nem kell mindenkinek adni, de aki kap, az minimum 200 Ft-ot kell, hogy kapjon! A szoc. tám. megvonható attól, aki nem adja le időben a pályázatát, vagy azon bizonyíthatóan hamis adatokat közöl. Szoc. tám. esetén is igaz a fellebbezésről szóló megkötés (jelenlét vagy képviselő!). A szoc. tám. pályázati lap szintén új formátumu! Egyéni dékáni jutalmat és kollektív dékáni jutalmat a Dékán adja, de a KDJB ítéli oda! Az egyéni jutalom 500 Ft-1600 Ft lehet egy összegben. A ponttáblázatban változás, hogy a demonstrátori tevékenységért külön pont jár, valamint a közösségi munkáért járó pontokat 4:3:3 arányban a tanuló kör, az EDJB és a kari KISZ ítéli meg!

A kollektív jutalomnál csak a minimumot szabályoztuk, ez 100 Ft/fő. Újdonság még, hogy a kollektív jutalomnál a tagok legalább 1/3-nak 4.00, vagy annál jobb átlagot kell felmutatni! A kollektív jutalom csak közösségi célokra használható, szét nem osztható!

A KDJB, a EDJB-k elnöki, valamint az évfolyam érdekvédelmi felelőseket hallgatók látják el.

Hangsúlyoznom kell, hogy az itt leírt dolgok csak egy töredékét képezik a teljes rendelkezésnek, de ezek a legfontosabb változások.

"Szabályoztuk", "állapítottuk meg". Ezeket azért így fogalmaztam meg, mert ezt a rendelkezést mi hallgatók hagytuk jóvá, ill. állítottuk össze. Mármost azok, akik hajlandók voltak részt vállalni ebből a munkából! Bárkinek lehetősége volt segíteni nekünk. Aki megtette, annak ezúton is szeretnénk köszönetet mondani!

Tóth József
(KDJB elnök, 522.tk.)

KULTÚRMIX

- **Katona József Színház:** I. Kusán: Galócza. Kissé krimi, (kissé) zenés komédia, nagyon jó előadás! A sztori igazán nem sokat ígér. Valahol a mai Jugoszlávia területén, de feltehetően még a "balkáni" időkben, egy kikapós menyecske - különböző bonyodalmak után - eltéti láb alól férjét. Az igazi bűnösök nem bűnhődnek, aki "elviszi a balhét" az a legkevésbé bűnös, de hát ez nemis lényeges talán. A lényeg, hogy a darab remek komédiázási lehetőségeket teremt. A Katona József csapata pedig él is a nagy lehetőséggel pergő, poénokban gazdag, hatásos előadást láthatunk. Pedig még a Báti Juli, Gáspár, Dörner, Újlaki, Szacsvai, Végvári, Szirtes Ági (rendező: Benedek Miklós!) team-nek sem könnyű a tipikusan balkáni, kissé vaskos és zömmel helyzetkomikumokra épülő humort "áthozni a rivaldán". A betétdalok sem versenyképesek egy jó musical-lel, még kevésbé Brecht songjaival, de kitűnően szórakozunk rajtuk így is. Külön kiemezném, hogy a színváltások közti kitöltő játékok (a függöny előtt) élményszámba mennek annak, aki a színészi munkában akar gyönyörködni.

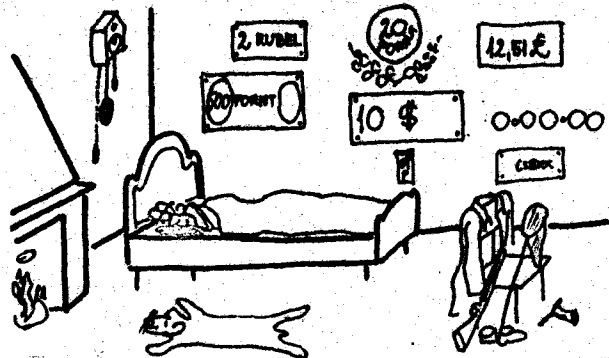
- **Vígszínház:** P.M. Dosztojevszkij-A. Camus: Ördögök. Zavarban vagyok! Óriási nevek, egy "klasszikus" klasszikus és egy "modern" klasszikus, mint szerző, illetőleg színpadra "segítő", ráadásul a Vígszínház legjobb erői (Darvas, Bánsági, Kern, Pap Vera) és Tudorai Péter, meg Törőcsik Mari és még sok jó színész: pergő rendezés, kemény, helyenként naturalista játéktípus. Továbbá: aktuális problémafelvetés, hiszen az anarchizmus és a forradalom viszonya nemcsak Dosztojevszkijt izgatta, ma is érdekes. És mégis! Valahogy nem jön össze a hatás bennem. Nem érzem elég világosnak a kérdések tárgyalását sem, nem-hogy az állásfoglalást és a megoldást. Így azután egyet javasolhatok: aki elszánja magát a darab megtekintésére, nagyon figyeljen oda, és feltétlenül vegye meg a külön, a darabhoz kiadott ismertetőt. Ha előzetesen elolvassa, talán segít a darab megértésében és átértésében is.

- **Brazil produkció- Magyar Televízió: Rabszolgasors.** Hát, nem hagyhatom ki én sem! Bár nem túl buzgón néztem, mégis írok róla. Először is: nem a rabszolgasorsról, hanem az "Isaura-szindrómáról" szeretnék beszélni. Másodszor is: egyet-érték azzal, hogy kell a csak szórakoztatást is, tehát, ha giccs is, hadd jöjjön, de mértékkel, persze, és nem dominánsan!

Tehát nézzük az Isaura-jelenséget! A dolog alapjában véve nem új. Kell, hogy az emberek olyat is lássanak - különösen egy olyan korszakban, ahol majdnem mindenre azt mondják: komplex -, amiben még a színes filmen is, a dolgok lényegében fekete-fehérek, sőt a jellemek is ilyenek. Pontosabban: van erre még tömegigény is!

"Fárasztó dolog a pénzvadászat,

Pihenni közben nem lehet"- énekelte Hofi Géza "lazításra" felszólító dalában. Hát ezt a lazítást adta Isaura és sztorija. Mert itt nem

kellett gyanakodnunk és érdekkülönbségeket, meg hatásmechanizmusokat mérlegelnünk. Akik rosszak voltak, démonikus következetességgel rosszakodtak, akik pedig jók, azok szinte önkínzó módon és mértékig jók voltak. (Előbbiek következményeit kellően tompította a rendezés, utóbbiak tetteit pedig az egyházi értelemben vett csodák elmaradása.)

Végülis: a közvélemény szerint jó volt egyértelmű cselekedeteket és egyértelmű jellemeket, valamint a "jó" egyértelmű diadalát látni. Még ha elnyújtottan, hatásvadászan is olykor, még-hát nem éppen realista módon! Biztos, hogy a "Gyökerek" nagyságrendekkel többet jelentett annak idején: de bocsánatot kérek, megígértem, hogy a rabszolgasorsról nem írok...

- "Régi idők hanglemeze": Budapest Orfeum (Benedek Miklós- Császár Angéla- Szacsvai László) Az 1900-as évek elejétől a felszabadulásig történelmi körképet (sőt: kórképet és kórképet) adva a magyar kabaré és színpad legjobb darabjai által, nagy sikerrel megy az azonos című előadás a Nemzeti Színházban. Ennek a hangfelvétele ez a dupla lemezalbum. Sajnos biztos, hogy én sokkal közelebb állok időben ezekhez a dalokhoz és ehhez a humorhoz, mint olvasóim. Mégis merem ajánlani a lemezt, mert remekül érzékelteti egykor, egy korszak levegőjét, sőt: lényegét is. Az előadásmód egyszerű annak, aki élőben is látta, teljes élményt ad.

- Gyík -

Rabszolgasors XVI. rész

Már egy hete, hogy a Santa Cruz birtokon (Rio de Janeiro, Campos járás) új szelek fújdognak. Hét nap, hét éjjel telt el, s a lakodalmas táncnak még nem szakadt vége. Még a testes Janoarja is meg-meg pördül örömeiben a saját tengelye körül, s mikor épp Isaura felé áll a feje, összedörzsöli húsos tenyereit, s odaszóli a ház új úrnőjének:

- Na látod kicsikém, csak eljött ez a boldog nap.

A kívülállóknak már talán gyanus is ez a nagy mulatozás, hisz nem volt még olyan a történelemben, hogy ezen a birtokon tartósan az örömmámor volt az úr.

El is jött a nem várt pillanat. A nyolcadik nap reggelén négy lovas vágatott át az öreg fasoron, s nagy port kavarva álltak meg a megdermedt sokaság között.

Francisco és három embere jött vissza. A három fogdmeg azonnal Alvaro Santana de Souza, a ház ura mellé ugrott, s megkötözte őt. Isaura szeméből könnyek bugyantak ki, s összetörten magába roskadt. Janoaria utána akart nyúlni, de Francisco magabiztosan rákiáltott:

- Megállj rabszolga némbér! S mind maradatok veszteg! Uratok nem ez az Alvaro Santana de Souza, vagy hogy hívják. A ti parancsolótok még mindig Leoncio úr. Leoncio úr nem halt meg, mert a pisztolyában vak töltény volt. Leoncio úr csak egy eltatót vett be. Ez a gazember Alvaro pedig nagyot hibázott, mert Leoncio úr legnagyobb hitelezőjét kihagyta a számból, és így csak a hitelpapírok 49%-val rendelkezik. Most lázításért és jogtalan birtokháborításért akasztófára jut.

Andre ez alatt belopódzott a konyhába, pusztát kerített, s az ablakba fészkelve magát fűszólitotta Francisco-t:

- Add meg magad!

Francisco arcára rémület ült ki. Emberei ezt látva - futásnak eredtek.

- Andre utánuk kiáltott:

- Állj! Állj, vagy lövök! - s meghúzta a ravaszt. A puská szomorúan kattant egyet. Hallva ezt Francisco, emberei után szólt:

- Vissze, gyáva kutyák! Nincs a puská megtöltve. - Azok erre visszafordulva előkapták pisztolyaikat. Janoarja nagyot sóhajtott:

- Na én megyek a konyhába. Úgyse tudtam volna megszokni ezt a nagy szabadságot. Csak téged sajnállok kicsikém - mondta Isaura felé fordulva.

- Te még boldog lehettél volna.

Újabb lódobogás hallatszott. Kisvártatva megérkezett Leoncio, s ajkán széles vigyorral Francisco-hoz fordult:

- Minden rendben, Francisco?

- Igen uram. Miénk a vár, óvák a lekvár.

Leoncio Isaura-ra nézett:

- Most majd megtanuljátok, mi egy rabszolga dolga. S jaj, ha nem viselkedtek úgy, ahogy uratok akarja. - Francisco felé fordulva így folytatta: - Kötözték ki a lázadókat. - Meg lesz uram. - tekintett szét diadalmasan az intező.

Leoncio pedig így folytatta:

- Enrice és Miguel úr pedig öt percet kap, hogy elhagyja a birtokot.

Ők aztán el is iszkoltak, s egy esztendőn át boldogan éltek, s nem is néztek Leoncio Corrêa de Almeida Santa Cruz birtoka (Rio de Janeiro tartomány, Campos járás) felé.

Egy napon aztán levéllel a kezében megjelent Ibitubán az öreg Janoarja...

VEGE a XVI.résznek.

Isaura szerepében : Lucelia Santos

Köszönet a tanácsadóknak, akik: Bazsi

Dzsefri

Szemi

ÍRTA :

++

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó :Boros András Készítették: Medve Szilvia, Kárpáti Imre,

Felelős szerk. :Tóth János

Bölcszöldi Ildikó, Gáldi György, Petykó Csilla,

Főszerkesztő :Illés Árpád

Eőcsa Kálmán, Tóth János /Janó/, Kelemen László,

Mitya (hiányzott)

Szóval tartott:Stukovszki Zsolt,

Beszélt :Paikó

rajz:Balla László